

186 PROPOSTES
PER A L'ASSOCIACIONISME JUVENIL
PER UNA DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

CRÈDITS

El treball que ha desembocat en el document que tens a les mans es va iniciar amb un seminari, celebrat el dia 2 de desembre de 2000 a la seu de la Fundació Jaume Bofill. El grup de persones convocades, vinculades al món associatiu, sindical, polític i de l'Administració, van abocar unes primeres idees que van permetre posar fil a l'agulla a l'elaboració d'aquest informe.

La tasca de sistematització, de redacció posterior i de recopilació i recerca de noves propostes ha estat en mans de la Fundació Ferrer i Guàrdia en coordinació amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

El document final ha comptat amb la col·laboració i les aportacions de les entitats juvenils membres del CNJC que, reunides en un seminari al Centre Cívic La Sedeta el dia 30 de juny de 2001, varen treballar noves esmenes i propostes per al document.

Coordinació: Marina Jarque
**Consell Nacional de
la Joventut de Catalunya**

Realització: Jordi Serrano i Blanquer
**Fundació Francesc Ferrer
i Guàrdia**

Equip assessor: Gemma Martín
David Sempere
Elisabet Beltran
Fundació Francesc Ferrer
i Guàrdia

Agraïm la col·laboració a:

Participants en el seminari a l'Àula Provença:

Dolors Camats, Carles Campuzano, Teresa Climent, Meritxell Ferret, Àlex Garcia, Laura Giménez, Jordi Gutiérrez, Jordi Ibáñez, David Masip, Laura Mercia, David Pérez, Josep Maria Rañé, Albert Sancho, Anna Santacana i Jordi Solé

Participants en el seminari al Centre Cívic La Sedeta:

Anselmo Abeso, Josep Alías, Jordi Arcarons, Dani Arellano, Noemí Ayguasenos, Alfonso B. Bolado, Jordi Bosch, Dolors Camats, Xesco Camps, Rafa Cortés, Elisabet Esteve, Jordi Farriol, Teresa Maria Figuerola, Marina Gallés, Marc Garcia, Marina Gay, Oscar Gimeno, Raimon Goberna, Oriol Illa, Marina Jarque, Carlos L. Belafonte, Mar Llopis, Laura López, Mireia Martínez, Blanca Mas, Fabián Mohedano, Roger Morales, Dani Moreno, Manuela Nzambi, Pere Oleguer, Oscar Oliver, Yolanda Olmos, Gisela Porcel, Andrés Querol, Oscar Riu, Esther Roca, Ferran Rosell, Albert Sancho, Jordi Sardà, Marc Sarroca, Arsenia Torao, Elba Ubri, Álvaro Valls, Joan Vidal, Oriol Vila i Albert Vives

Dipòsit legal: B-6.904-2002

Publicat el febrer de 2002

Disseny: insòlit

186 PROPOSTES
PER A L'ASSOCIACIONISME JUVENIL
PER UNA DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

PRESENTACIÓ

A l'última Assemblea General Ordinària (AGO), celebrada a Vic, presentàvem l'informe "*100 propostes per l'associacionisme juvenil. Per una democràcia més participativa*". Amb aquesta presentació preteníem obrir un debat amb la voluntat que fos de molta utilitat per la tasca que es realitza des de les entitats.

L'informe definia, apuntava i concretava tot un seguit de propostes de caràcter puntual que havien de permetre'ns millorar en la nostra tasca i assolir un major reconeixement pel treball que dia a dia realitzen els nostres associats i les nostres associades al capdavant de les entitats.

Aquesta era una demanda concreta de millora d'aspectes fiscals, laborals, legals, administratius o de finançament, que no ens ha de ser aliena a l'hora de consolidar i d'ampliar el moviment associatiu juvenil a Catalunya. El document conegut com a **100 propostes** (i que finalment han estat **186**) vol justament això: fer del Consell l'espai de reivindicació comuna de qüestions que amoïnen les entitats i que són d'interès comú. Per tot això i per poder definir amb més cura i precisió tot allò que és millorable en el dia a dia de la nostra tasca, és important la implicació del conjunt d'associacions.

Aquest és el resultat d'un treball de més de 9 mesos. Ratificat el mes de novembre de 2001, en el marc d'un comitè executiu, tenim l'eina que el CNJC necessitava: una eina que millora la tasca d'interlocució que es fa a les administracions. Comen-

cem, doncs, amb aquest segon estudi de la nostra col·lecció Xarxa Jove, una tasca més àrdua que es materialitzarà amb l'assoliment d'aquest llarg llistat de demandes i necessitats que tenim el moviment associatiu juvenil. I aquest seguiment el farem en el marc del CNJC.

De fet, ja ho hem començat a fer: el Pacte per a l'Ocupació Juvenil a Catalunya n'és una bona mostra. És el primer pacte per a l'ocupació que inclou un apartat relatiu a l'associacionisme juvenil i, en aquest sentit, s'han recollit els suggeriments elaborats en aquest informe en matèria d'ocupació, per tal d'implementar-los en les línies polítiques d'actuació del Pacte.

Un cop més, amb les nostres 186 propostes, hem deixat palès que des del moviment associatiu juvenil que representa el CNJC, la tasca desenvolupada per les entitats pot millorar quantitativament i qualitativament si s'assumeixen aquestes petites millores. Millores consensuades i legitimades pels joves i les joves que contribuïm amb el nostre esforç i el nostre compromís a assolir una societat més justa, més solidària i més cohesionada. Som capaços, junts, de generar propostes per al conjunt de la gent jove.

Oriol Illa i Garcia
president
Barcelona, febrer de 2002

ÍNDIX

A. Introducció	9
B. Introducció metodològica	11
C. Criteris generals	13
D. Millora de la relació del MAJ amb l'Administració pública	15
E. Suport al moviment associatiu juvenil	19
F. Locals i equipaments	21
G. Fiscalitat i legislació	23
H. Relació del MAJ amb el món empresarial i altres organitzacions	25
I. Relació de l'escola amb el MAJ	27
J. Participació estudiantil	29
K. Relació dels mitjans de comunicació amb el MAJ	31
L. Millora de la gestió de les entitats i de la formació	33
M. Reforma dels partits polítics i de les lleis electorals	35
N. Estudis	37
O. Cooperació juvenil internacional	39
P. Moviment associatiu juvenil, ecologia i mobilitat	41
Q. El MAJ: eina d'incorporació social	43
R. Poder per al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya	45
S. Feminitzar el MAJ	47
T. Documents consultats	49

A. INTRODUCCIÓ

Tot i que s'ha avançat, la nostra democràcia continua essent molt dèbil. El trencament de la nostra tradició democràtica encara té efectes en la quotidianitat de la participació. La cultura participativa encara se'n ressent. Ens costa trobar models i criteris que des de tots els àmbits de la nostra societat ajudin a incrementar el nombre i la qualitat de la vida associativa. Tenim una democràcia amb un perfil baix.

El moviment associatiu juvenil (MAJ)¹ en el marc del Triangle Jove declarava: “apostem per avançar en el desenvolupament d'una democràcia participativa que doni protagonisme a les associacions de joves com a agents de control de tota acció política que afecta la joventut, com a elements de participació activa en el disseny de les polítiques de joventut i com a factors de socialització democràtica”².

Avançar cap una democràcia participativa és, per tant, una tasca de tots i totes. Cal la col·laboració de totes les institucions públiques i privades i del conjunt de la societat. És un repte nacional. Administració pública i associacions no són dos ens antagònics sinó formes complementàries del sistema democràtic.

Cal fer explícit per part dels poders públics “el compromís de codecisió en les polítiques de joventut i demostrar-lo en el seu disseny i la seva implementació”³. Cal democratitzar el poder. Per tant, cal donar poder als consells locals de joves i a les entitats juvenils.

Estem vivint un moment força contradictori en la promoció de l'associacionisme. D'una banda, ens

trobem amb una opinió generalitzada que constata una manca de participació i interès per les qüestions col·lectives, especialment entre la gent jove. Però de l'altra, el suport a la participació que s'està fent des de les institucions és un suport al voluntariat individual i assistencial. A més la desaparició de la prestació social substitutòria posa al descobert dues qüestions: d'una banda, que hi ha una sèrie de necessitats socials que han de ser cobertes d'alguna manera; de l'altra i lligat a la manca de participació, que a les entitats els costa trobar persones que s'impliquin en els seus projectes.

Ens trobem, doncs, en un moment de canvi que cal aprofitar per iniciar un debat que ens permeti replantejar quin model de compromís de la ciutadania volem. En aquest sentit, es fa necessari realitzar un esforç de reflexió sobre el moviment associatiu i la seva relació amb els poders públics i el mercat, en la direcció d'intentar promoure una societat amb un teixit associatiu ric i sòlid.

Moltes de les propostes que segueixen fa més de 10 anys que el moviment juvenil les reclama sense que la sensibilitat de les institucions hagi estat fins avui gaire encoratjadora⁴. Les propostes que segueixen cal llegir-les amb la idea que estem davant de situacions complexes. Existeixen molts nivells de l'Administració pública amb graus de responsabilitat i amb situacions de partida molt diferents. Cal, doncs, entendre que estem parlant de realitats i de problemes complexos que, en cada cas, requeriran aplicacions diferenciades i pensades a partir de les condicions concretes i del moment en què vulguin plantejar-se.

---

¹ Entenem el MAJ com l'expressió de l'exercici del dret a l'associació per part dels joves i les joves, en totes les seves possibles formulacions, des d'aquelles més consolidades i estructurades fins a aquelles més embrionàries i senzilles.

² Declaració sobre la participació juvenil, Triangle Jove, CNJC. Palma de Mallorca, nov. 1999

³ “Projecte Jove 2mil. Un projecte per a la plena ciutadania de la gent jove”. 2n esborrany. Consell de la Joventut de Barcelona. Barcelona, 4 de desembre 2000

⁴ Vegeu, per exemple, el que ja es deia l'any 1988: Propostes per una política de joventut a Barcelona, CJB, Barcelona, 1988.

Existeixen, almenys, dos documents de referència que emmarquen teòricament i ideològicament les propostes que aquí es fan. Ens referim a les *Línies de política juvenil* del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC)⁵ i a l'estudi *Joves i participació a Catalunya*, realitzat per la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia⁶.

Les propostes que trobareu en aquest treball s'inspiren en la tradició del CNJC que, en paraules d'Eduard Vallory, es podrien resumir així: hi ha “un dèficit democràtic que el compromís del teixit associatiu intenta pal·liar, i que tan sols amb el treball decidit i conjunt dels poders públics, de la ciutadania conscient i del món associatiu podrà superar-se”⁷.

---

⁵ *Línies de política juvenil*. CNJC. Barcelona, 1999

⁶ *Joves i participació a Catalunya*. Fundació Ferrer i Guàrdia. Ed. Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1999 (especialment a partir de l'apartat 13, pàg. 153, on hem intentat expressar en propostes els obstacles i les dificultats que tenen les entitats i els joves associats)

⁷ Eduard Vallory –expresident del CNJC–, en la introducció del llibre *Vint anys*. CNJC (1979-1999) *Reconstruint la participació democràtica a Catalunya*. Fundació Ferrer i Guàrdia. Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1999 (pàg. 17)

B. INTRODUCCIÓ METODOLÒGICA

Aquest treball que teniu a les mans és un encàrrec del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya a la Fundació Ferrer i Guàrdia. L'objectiu de la recerca és investigar les mesures de tot tipus que es poden prendre per tal d'incrementar la participació juvenil associada a Catalunya.

Els objectius específics són:

1. Detectar mancances i problemes en les actuacions polítiques de promoció de la participació que es realitzen des de les administracions públiques i formular propostes alternatives o complementàries.
2. Detectar possibles vies de millora en el funcionament de les associacions que puguin ajudar a incentivar la participació.

La metodologia s'ha concretat en diverses etapes:

- A. Es va celebrar un seminari d'experts, a la seu de la Fundació Bofill, per tal de fer una primera aproximació. Se'n van extreure un seguit d'idees que van ser recollides per la relatora Gemma Martín Sirarols (directora de la Fundació Ferrer i Guàrdia). Amb aquestes idees i els debats plantejats, la Fundació Ferrer i Guàrdia va realitzar un primer esborrany de l'informe (febrer 2001).
- B. El CNJC va enviar un qüestionari a totes les entitats del Consell per tal que fessin propostes per millorar la participació de la joventut.
- C. Paral·lelament, el CNJC va fer una tasca de recopilació de documents i materials que ens poguessin servir per aprofundir o per recollir propostes que des de diverses instàncies s'han elaborat al llarg del temps a l'entorn de la participació.

D. La Fundació Ferrer i Guàrdia ha realitzat també un treball de recerca del seu Centre de Documentació Juvenil encaminat al mateix objectiu.

E. Es va celebrar un segon seminari, al Centre Cívic La Sedeta, on les entitats membres del CNJC van introduir noves propostes i esmenes al document. El CNJC va recollir i analitzar les noves aportacions i va confeccionar el segon esborrany de l'informe (setembre 2001).

F. Es va presentar i aprovar el tercer esborrany (novembre 2001) en el marc del comitè executiu del CNJC, l'òrgan, entre assemblees, de representació dels màxims responsables de les entitats.

Així mateix, volem fer constar que hi ha hagut tres documents de treball dels quals hem obtingut força idees. En els casos que n'hem transcrit quasi literalment la proposta hi ressenyem al final i entre parèntesis el número que li correspon a la bibliografia. Als seus autors volem adreçar-los el nostre reconeixement.

Finalment, volem assenyalar que aquest recull de propostes té l'objectiu de fomentar el debat. Haurà de ser un debat molt ampli en el qual, des de diferents ideologies i des de diferents àmbits de la vida associativa, política i institucional, caldrà anar eixamplant els espais de llibertat per a l'acció cívica dels joves i les joves.

La qüestió no s'esgota aquí. El foment de l'associacionisme juvenil i les mesures que hi vagin encaminades és un treball que caldrà fer sempre si volem construir entre tots i totes una democràcia de qualitat, participativa i cívica en una societat plena d'oportunitats per a les persones i les col·lectivitats.

C. CRITERIS GENERALS

---

1. Cal aprofundir en la **democratització de la presa de decisions** i deixar més espai al moviment associatiu juvenil (MAJ) com a integrant de la societat civil que relliga la ciutadania i les institucions.
2. L'Administració ha de **reconèixer el paper fonamental de l'associacionisme juvenil** –veritable escola de formació en valors– pel que fa a l'aprofundiment democràtic i a la participació social.
3. Cal canviar la **relació entre l'Administració pública i el moviment associatiu juvenil**. Hi ha massa recursos i poder a l'Administració i molt pocs al MAJ. A més proximitat de les institucions públiques amb els ciutadans i les ciutadanes hi ha d'haver més recursos. Cal capgirar l'actual situació.
4. **Associacionisme juvenil i reequilibri territorial**. Cal tenir en compte que no totes les associacions es troben concentrades en grans nuclis de població i, per tant, cal que els recursos arribin a tot arreu per aconseguir un equilibri territorial associatiu i promoure, així, la participació.
5. Les entitats demanen que **l'Administració confiï en la societat civil**. Constatem que l'Administració no té prou en compte el moviment associatiu i el valora poc.
6. Cal **actuar més decididament a favor del MAJ perquè més joves s'associïn**. Per tal que s'impliquin més joves, cal donar suport als que ja estan associats i/o facilitar que organitzin el seu propi projecte.
7. L'Administració ha de **potenciar la societat civil** però el tercer sector no pot ser una excusa per deixar de fer actuacions pròpies de l'estat del benestar. Ara bé, si l'Administració no sap com arribar-hi, pot deixar-ho en mans de les entitats de base associativa que ho saben fer. El moviment associatiu assumeix camps i cobreix noves necessitats socials, però cal estar amatent que això no signifiqui beneir les polítiques reduccionistes de l'estat del benestar. Quan l'Administració externalitza un servei, sovint en disminueix el pressupost i precaritza les entitats que el gestionen. En tots aquells casos que les administracions públiques atorguin concessions de serveis a la societat, cal que estableixin una dotació pressupostària regular. Sovint els retards en l'ingrés de les dotacions econòmiques per a les entitats que gestionen aquests serveis impedeixen la consolidació dels projectes i afecten negativament la qualitat d'aquests.
8. Cal un canvi de mentalitat per aclarir què han de fer les administracions públiques i què ha de fer el MAJ. Cal **ampliar el principi de subsidiarietat** entenent-lo no només com una cessió de competències de l'organisme superior a l'inferior sinó també de les administracions cap a les entitats, permetent així una interlocució real del moviment associatiu juvenil amb les administracions públiques.
9. Després de vint anys d'experiència en models de participació democràtics ens refermem en el criteri que els consells de joventut, així com la feina a les entitats, són un bon instrument de participació política i de representació institucional. Cal revisar l'estatus dels consells de joves per veure quines són les seves funcions, la seva autoritat institucional, i dotar-los de més autonomia i capacitat de decisió. Cal **la regulació formal dels consells de joventut** tenint en compte els criteris recollits en la *Guia de suport a la creació dels consells locals de joventut* del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.
10. Els responsables territorials de les federacions nacionals han de ser reconeguts com interlocutors formals i han de tenir **representativitat davant les administracions locals** per signar convenis de col·laboració i per posar en marxa consells locals de joventut.

11. Un dels models de gestió que podem tenir en compte és el **model alemany**: quan cal portar a terme un programa que afecta els i les joves, s'estableix un pressupost i és el MAJ qui dissenya el programa i qui el porta a terme. Ens sembla que, de tots els models de polítiques de joventut, és un dels que més elements ens pot aportar al debat sobre la necessitat de comptar amb un model propi.
12. Proposem **definir un model català de relacions entre l'Administració i les entitats juvenils** que recuperi el paper de la societat civil com a motor de la societat catalana. Es tracta d'un model mixt basat en relacions de reciprocitat.

Per una banda, els joves i les joves s'associen perquè volen participar en els afers col·lectius. No esperen que l'Estat –Generalitat, ajuntaments– tingui la iniciativa. Un 20% de joves organitzats* està contribuint, des de l'actitud emprenedora i solidària, en tasques per a la col·lectivitat. Ho fan des del compromís social. Saben que la ciutadania atorga drets però també exigeix deures. Un dels trets més genuïns de la democràcia és una preocupació per la comunitat.

Per altra banda, l'Administració pública ha d'estar preparada per assumir factors diversos, entre els quals el control, la crítica, la demanda de més transparència, el debat entre iguals, la codecisió i la coresponsabilització. El fet de no haver tingut institucions nacionals pròpies provoca una actitud de desconfiança sana i racional envers els gestors públics i, per tant, la necessitat de transparència. Arribem tard a molts debats, però potser en aquest el propi tarannà del país connecta perfectament amb els debats ideològics que, a França i Anglaterra⁸, no arriben a concretar.

13. Cal influir en els mitjans de comunicació per crear una **opinió pública a favor de la imatge dels joves i les joves i de l'associacionisme juvenil**. Cal un canvi de mentalitat en el tractament de la informació i en el llenguatge utilitzat mediàticament en les qüestions que afecten la joventut.
14. La participació dels joves i les joves amb discapacitat. Cal **fomentar i donar recursos a la participació dels joves i les joves amb discapacitat**, tenint en compte totes les qüestions que afecten directament aquest col·lectiu: eliminació de barreres arquitectòniques, treball en la integració de la diferència, etc.

---

⁸ Anthony Giddens (La tercera via. Ed. Taurus. Madrid, 1999) i Alain Touraine (¿Cómo salir del liberalismo?. Ed. Paidós. Barcelona, 1999) plantegen la necessitat de trobar un millor equilibri entre l'Estat i la societat civil i, encara que parteixen de models diferents, tenen el denominador comú de cercar –amb resultats desiguals– l'increment del pes de la societat enfront de l'Estat.

*L'enquesta a la joventut de Catalunya (1990) indica que aproximadament el 30% dels associats joves ho estan en entitats esportives. Així, la taxa dels joves associats i associades a Catalunya, sense considerar les persones joves associades a entitats esportives, se situaria en el 20% de la població entre 15 i 29 anys.

D. MILLORA DE LA RELACIÓ DEL MOVIMENT ASSOCIATIU JUVENIL AMB L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

---

15. S'ha d'elaborar un **nou contracte entre els poders públics i el món associatiu** en el qual es defineixin unes línies d'actuació públiques i exigibles ⁹(7).
16. Cal canviar un mecanisme pervers que consisteix en el fet que **es generen molts deures per a les entitats i pocs per a l'Administració** (per exemple, una entitat no es pot presentar a una convocatòria si no ha justificat l'anterior. Però sovint l'Administració treu una nova convocatòria i no ha pagat l'anterior).
17. És necessari un compromís de les administracions públiques de fer un esforç per adaptar el seu funcionament i el seu tracte als ritmes i a les formes de fer de la gent jove: dinamisme, llenguatge, calendaris, immediatesa, etc. Cal que es mostrin sempre amb disposició al diàleg i **flexibilitzar tots els tràmits administratius** perquè no es converteixin en insalvables (4).
18. Cal una **reforma urgent de la funció pública** –hem heretat un sistema pensat pel règim anterior– orientada a la professionalitat, l'eficàcia i el servei al ciutadà. A més, i com a conseqüència lògica d'aquesta reforma, proposem un nou tipus de relació entre la ciutadania activa –sovint crítica– i el funcionariat. Proposem que el funcionari esdevingui un *civil servant*, que traduït literalment vol dir un servidor públic. Es tracta de capgirar l'actual relació i construir un nou tipus de relació fonamentada en la confiança.
19. Cal una **formació específica** (mitjançant, per exemple, l'elaboració d'un material didàctic) **per als interlocutors de les administracions públiques que treballen amb la societat civil** sobre què són i què fan les entitats juvenils. La manca d'experiència d'allò que significa el fet associatiu per part dels funcionaris encarregats de les qüestions de participació ha generat una pseudocultura que empitjora les relacions. Aquesta pseudocultura és una translació mal interpretada i mal entesa dels coneixements de la gestió empresarial.
20. Cal fer un **codi ètic de l'Administració pública respecte a la participació**. L'Administració ha promogut els codis ètics sense adonar-se que posen més traves a les entitats. Aquest fet denota la incomprensió del fenomen associatiu i la desconfiança envers la ciutadania. Reclamem que les institucions s'interroguin sobre l'enorme distància que hi ha entre els seus discursos i la seva actuació i sobre el sentit de la democràcia.
21. Calen **mesures per eliminar la burocràcia**. A més llunyania dels polítics envers la ciutadania, més complicada és la relació, i, per tant, més papers es demanen i s'incrementa la burocràcia. En els darrers 10 anys ha augmentat desmesuradament la burocràcia. Per això, cal un programa de desburocratització. Cal simplificar la gestió burocràtica de la relació amb el MAJ. El procés de burocratització s'expressa gairebé fins a l'absurd quan les entitats presenten sol·licituds. Cada cop és més complicat sol·licitar una subvenció: sempre es demanen els mateixos papers. Cal doncs millorar la gestió, els coneixements, els sistemes d'arxiu, adaptar els horaris d'atenció al públic als horaris associatius, etc.

---

⁹ Els números entre parèntesis que hi ha al final d'algunes propostes responen al document de referència d'on s'ha extret el fragment, literalment, o en el qual s'inspiren les propostes. El número en concret és el que correspon a la bibliografia citada al final d'aquest treball.

22. Cal també **simplificar els processos administratius**, és a dir, tota la tramitació. Per exemple, una administració no hauria de demanar a les entitats els documents relatius a altres administracions –hisenda, seguretat social, ajuntaments, Generalitat, etc.–, sinó que hauria de sol·licitar-los directament. Aquest procediment ja el té en compte la legislació (*Llei de procediment administratiu*), però els joves i les joves o bé no la coneixen o bé opten per no exigir els seus drets davant d'uns interlocutors dels quals depèn l'ajuda a la seva entitat.
23. Cal que cada institució unifiqui els canals i els criteris per accedir a subvencions i convenis. És a dir, que els terminis, calendaris, formularis i criteris siguin els mateixos en cada un dels àmbits d'actuació de cada institució.
24. Cal **transparència en els mecanismes de presa de decisions de l'Administració**. És a dir, cal facilitar l'accés a la informació, al procediment de decisió i a la publicitat en l'atorgament.
25. Cal que s'estableixin **sistemes clars de subvencions** amb indicadors –que cal elaborar– per tal que no afavoreixin la discrecionalitat. Si hi ha mecanismes clars de control s'evita el clientelisme.
26. Cal **aclarir els organigrames i les funcions**. Els actuals organigrames de les institucions són incomprensibles per als ciutadans i les ciutadanes. D'aquesta forma s'impedeix la transparència necessària per tal que les entitats, en aquest cas, puguin actuar.
27. L'Administració ha de **definir els interlocutors polítics** clars amb capacitat de decisió que tindran les entitats. Cal crear “centres de foment/suport de l'associacionisme” descentralitzats en el territori que permetin un bon accés a totes les entitats.
28. Cal **descentralitzar la distribució d'informació** i els punts de recollida de sol·licituds de subvencions per tal de facilitar més els tràmits i possibilitar l'accés de les entitats a aquestes oportunitats.
29. S'ha d'implantar la **finestreta única informàtica de tramitació administrativa** de forma que tothom pugui realitzar els tràmits administratius des de qualsevol ordinador connectat a Internet i garantir, d'aquesta manera, que la informació rellevant arribi a tot arreu (4).
30. Cal establir un **calendari lògic per als ajuts a les associacions**: normatives i formularis, comunicació de l'import concedit (4).
31. **Les normatives de subvencions haurien de sortir l'últim trimestre de l'any**, preferentment cap al mes de setembre, per tal de possibilitar la planificació anual de les entitats.
32. L'import concedit d'una subvenció s'hauria de comunicar cap a l'última quinzena de l'any.
33. Cal que els imports concedits per a una subvenció es facin efectius d'una forma regular. Cal, doncs, **establir criteris de pagament que permetin el funcionament regular de les entitats** i adoptar, per exemple, el mateix sistema de la Unió Europea per al pagament dels projectes: 80% de la quantitat subvencionada a l'inici del programa i el 20% restant un cop justificat aquest.
34. Proposem que es justifiqui la subvenció rebuda i no el total del pressupost del projecte subvencionat.
35. Cal **passar de la subvenció puntual al conveni**. Treballar per projectes reduïts en el temps i estar pendent de les subvencions no facilita la tasca de les entitats ni els permet la planificació.
36. Del conveni anual cal passar al conveni de renovació automàtica, en el qual només s'haurien de discutir anualment els capítols extraordinaris del conveni. El suport econòmic a les entitats juvenils ha de centrar-se en **convenis plurianuals** si es volen generar projectes a llarg termini.

37. Cal incidir en el **suport a les federacions i a les estructures de coordinació**. Cal fomentar la coordinació associativa i reconèixer les federacions com a garants de la qualitat de les entitats de base, ja que simplifica la tasca d'aquestes darreres i les allibera del treball burocràtic, alhora que disminueix la burocràcia a les institucions.
38. Cal **resoldre les dificultats creixents en l'àmbit de l'Administració local a l'hora de realitzar convenis amb les entitats juvenils**. S'argüeixen problemes de gestió administrativa i legal que sovint amaguen una falta de sensibilitat de l'Administració local i dels seus gestors envers el MAJ.
39. Cal **convertir les subvencions finalistes en subvencions al finançament ordinari**. A banda de sotmetre les entitats a una activitat administrativa permanent, les subvencions s'han convertit en un intolerable mecanisme de dirigisme institucional de les iniciatives de la societat civil i han eliminat el diàleg entre iguals. El resultat és que han situat les relacions de les entitats amb les administracions en un sotmetiment *de facto* de les primeres respecte a les segones.
40. **Les ajudes a les entitats han de ser diferenciades** per tal d'aconseguir aquests dos objectius, els quals ara, en general, no es tenen en compte: infraestructures i compra o lloguer de locals i suport global a l'entitat-estructura (vegeu l'apartat sobre espais i equipaments).
41. S'ha de **potenciar l'adquisició de patrimoni per part de les associacions** (7) (vegeu l'apartat sobre espais i equipaments).
42. L'Administració pública hauria d'entendre que, quan realitza **campanyes de sensibilització sobre aspectes que afecten els joves**, s'haurien d'atendre dos principis. Primerament, consultar els consells de joventut sobre la idoneïtat de la campanya i el seu desenvolupament i, segon, intentar que fos el propi MAJ qui, amb els seus canals més directes, la dugués endavant. Les campanyes contra la sida, els embassos no desitjats, els accidents de trànsit, etc., en serien un bon exemple.

E. SUPORT AL MOVIMENT ASSOCIATIU JUVENIL

---

43. És prioritari donar **suport a les estructures de les associacions**.
44. Calen **mesures per afavorir la contractació de professionals per part del MAJ**. Cal tractar les mesures per afavorir la contractació de professionals per part del MAJ com un objectiu estratègic en un doble sentit. Per una banda, ajudarà a vertebrar una societat civil més forta i, per altra banda, pot generar nova ocupació i esdevenir-ne un nou filó. Pensem que seria bo establir ajuts a la contractació de professionals amb els criteris següents: 100% de finançament públic pel primer professional per a les entitats amb un/a treballador/a, 50% pel segon professional per les entitats amb dos/dues treballadors/es i 25% pels tres següents per a les entitats amb un màxim de sis treballadors/es.
45. Cal **replantejar l'enfocament dels plans d'ocupació** al MAJ. Els plans d'ocupació tenen com a objectiu inserir persones amb dificultats, però entenem que aquest objectiu no pot recaure en les associacions no especialitzades. No es pot confondre col·laborar en la inserció laboral de joves amb dificultats amb els ajuts necessaris per a la contractació de professionals de les entitats. Cal, doncs, impulsar plans d'ocupació finançats i ajustats a les necessitats de les associacions (7).
46. Proposem un **sistema d'excedència de funcionaris al servei de l'associacionisme juvenil**. En altres països europeus és un sistema que funciona prou bé: l'Estat té en compte la possibilitat que els seus funcionaris puguin treballar a les entitats juvenils durant un temps determinat. Funciona com una excedència temporal durant la qual l'Administració continua retribuint el/la seu/seva treballador/a. Plantegem que es doti un programa de 200 professionals de l'Administració pública –especialment provinents de l'ensenyament i d'altres àmbits– per tal que treballin durant un temps en alguna entitat del MAJ a partir de les necessitats que les mateixes entitats plantegin. Es reforçaria la qualitat i la quantitat dels recursos humans del MAJ, cosa que faria possible un salt qualitatiu molt considerable.
47. Un bon mecanisme transparent i neutre d'ajuda al MAJ seria que **l'Administració pública es fes càrrec de les despeses derivades de les assegurances de les entitats juvenils**.
48. Cal **multiplicar per deu els recursos que les institucions destinen al foment de la participació democràtica dels joves i de les joves**. No es té present la riquesa que es deriva de l'existència del MAJ a Catalunya, tant en termes de treball voluntari (PIB ocult) com quant a escola de participació democràtica. La independència no va lligada al tipus de font de finançament sinó a la salut democràtica d'un país.
49. Proposem **crear nous sistemes de foment de la participació**. Per exemple, es podrien establir models que definissin amb claredat fórmules gairebé automàtiques de finançament i suport públics. Especialment en la fase de constitució i primers passos. Per exemple, si un grup de joves vol crear una associació, l'Administració els hauria de garantir un local i un mínim de finançament.
50. Cal fer **plans de promoció de l'associacionisme** juvenil. Nacionals, municipals, de barri, d'escola, etc. Cal que en cada àmbit de la vida ciutadana s'estableixin plans concrets –objectius, metodologia, pressupostos i fórmules d'avaluació– que facin possible l'augment de la participació juvenil.
51. Cal crear complicitat entre institucions i entitats que han de pactar un sistema que permeti **avaluar anualment els resultats dels convenis** i com aquests incideixen directament en el funcionament i assoliment dels objectius de les entitats de base. Creiem que actualment es posen massa traves a l'hora d'accedir a les subvencions i no es valoren adequadament els re-

sultats obtinguts. Percebem que es valora més la factura justificativa de la subvenció rebuda que no pas el contingut i el resultat de la tasca desenvolupada.

52. En el cas d'activitats que el moviment associatiu no cobreix, caldria establir col·laboracions entre les administracions i el moviment associatiu juvenil per tal de portar-les a terme.
53. Quan l'Administració defineix les línies d'actuació i les entitats es converteixen en simples executores, parlem d'una prestació de serveis, que no es diferencia de la contractació de serveis com són la neteja dels carrers, el manteniment de jardins o la recollida de brossa. Creiem que s'estan aplicant criteris de gestió que no atenen a les missions dels projectes i a la

natura del fet associatiu. Creiem que cal capgirar aquest model. Cal, doncs, aplicar una **clàusula social en les contractacions de serveis** de determinades qüestions relacionades amb la participació juvenil i amb l'educació del lleure: formació, casals d'estiu, casals de joves, casals infantils, etc. En els darrers anys, s'ha generalitzat la idea que cal traspasar a l'empresa privada amb afany de lucre projectes institucionals que entren clarament en el terreny del foment de la participació. Aquestes empreses aprofiten l'espai creat pel MAJ prenent fer-ne un negoci i, de fet, guanyen concursos quan les administracions públiques no valoren el treball associatiu.

54. Cal **crear un fons de crèdit preferencial** per a les entitats a través de l'Institut Català de Finances (7).

F. LOCALS I EQUIPAMENTS

---

55. Cal establir una línia de suport a la patrimonialització del MAJ. Les dificultats de tenir locals en condicions contínua essent, avui, uns dels obstacles fonamentals per a l'increment de la participació juvenil, alhora que un dels elements més clars per a la consolidació i la preservació de la independència de les entitats. Per tant, proposem un pla de locals per al moviment associatiu juvenil. Caldria establir una línia de **suport a la compra de locals** i a la inversió en material fungible per part de les associacions juvenils. El sistema podria ser el de finançar amb recursos públics fins al 75% dels cost de la compra d'un local fins un límit de 25 locals/any. Sembla clar que el MAJ hauria de generar un ampli debat sobre les prioritats en l'aplicació d'aquesta proposta.
56. És necessari finançar els espais i equipaments juvenils gestionats o cogestionats per gent jove, mitjançant convenis de 3 o 4 anys (4).
57. Calen **ajuts públics per al lloguer i el manteniment dels locals** de les associacions juvenils (4).
58. Cal una línia de **suport per finançament d'obres per a l'eliminació de barreres arquitectòniques** als locals de les entitats juvenils i als equipaments culturals, lúdics, esportius etc. destinats a infants i joves.
59. **Casals d'associacions.** Es podrien crear hotels o casals d'associacions a les 38 ciutats caps de comarca, a les 16 ciutats de més de 50.000 habitants i a les 25 ciutats de més de 20.000 habitants. En total uns 62 locals. Podrien ser a la vegada la seu dels consells de joves locals i/o comarcals. Es podria implementar amb un acord nacional pel qual el Govern de la Generalitat es fes càrrec del 50% del cost, el Consell Comarcal del 25% i l'ajuntament del 25%. On la ciutat no és cap de comarca però té més de 20.000 habitants, l'ajuntament es faria càrrec del 50%.
- La gestió aniria a càrrec dels consells de joves. Creiem que es podria fer a un ritme de sis per any, per la qual cosa en 10 anys comptaríem amb una potent xarxa de locals. Els ajuntaments es farien càrrec del finançament de la gestió.
60. Cal un compromís de les administracions públiques per tal que es garanteixi que la gent jove pugui decidir sobre el disseny i la gestió dels espais i equipaments juvenils. Cal estendre les experiències actuals de **cogestió i autogestió** que superin els models consultius (4).
61. Cal **adaptar els horaris dels espais i dels equipaments juvenils** a les necessitats de la gent jove: utilització d'aquests a les nits, caps de setmana i festius (4).
62. **Pacte per optimitzar els espais públics existents.** El diàleg constant ha de portar a un pacte per a la utilització d'espais públics. En molts casos les entitats juvenils pateixen de la manca d'espais per desenvolupar la seva tasca amb dignitat i qualitat suficients. Actualment, els equipaments escolars estan infrautilitzats, així com els centres cívics i altres equipaments públics. En aquesta futura utilització no es poden tractar les entitats com a empreses privades i, per tant, no poden estar subjectes a les lleis del mercat quant a preus i contraprestacions (4) (vegeu apartat sobre relació escola/MAJ).
63. En aquesta línia proposem un canvi de mentalitat en la gestió d'equipaments municipals. Cal caminar cap a la **gestió popular dels centres cívics**. Per fer possible aquest canvi és necessari fer reformes als centres cívics per crear espais per als joves. Tenint en compte que els joves i les joves han estat *expulsats/ades* pels adults dels centres cívics, pensem que és hora que els responsables en prenguin nota. Cal analitzar què ha passat amb el famós discurs dels *equipaments intergeneracionals*. La manca d'experiència i formació dels gestors públics en

participació cívica de la joventut ha fet que, durant més d'una dècada, als joves els hagi estat molt difícil participar en un centre cívic. La indefinició del model de gestió, implícit en la seva concepció original, i el fracàs de la seva implantació fa que avui sigui del tot imprescindible que es prenguin mesures. La més important és acceptar un fet evident, els joves i les joves necessiten espais propis en els equipaments públics; d'altra forma el fracàs està garantit. El MAJ ja ho havia plantejat anteriorment però almenys ara, vistes les conseqüències, les institucions públiques haurien d'assumir la seva responsabilitat i escoltar les veus alternatives. Amb espais propis per als joves en els centres cívics –entrada independent, apropiació de l'espai, estètica, etc.– hi podrien conviure persones de totes les edats.

64. Cal facilitar a les associacions d'estudiants **locals a les universitats** (vegeu apartat sobre moviment estudiantil).
65. Cal facilitar a les associacions d'estudiants **locals als instituts** (vegeu apartat sobre moviment estudiantil).
66. Proponem que la xarxa de cases de colònies existent pugui facilitar **cases amb dret a cuina**.
67. Cal establir un acord per tal que **l'oferta de les cases de colònies s'adeqüi a la demanda**. En aquest sentit, moltes entitats es troben que organitzen activitats amb un nombre de participants que està per sota del mínim exigít per les cases de colònies. Per tant, cal crear un nou consens que adeqüi l'oferta i la demanda.
68. Cal crear ajuts adreçats a les entitats del MAJ per a **la compra, l'adequació i la gestió de les cases de colònies i els terrenys d'acampada**.
69. **Planificació urbanística i equipaments juvenils**. Creiem que els urbanistes no han estat gens sensibles a les necessitats de participació democràtica. Sigui per desconeixement o simplement per desinterès, el cert és que en el planejament urbanístic continuen mancant-hi espais per a joves. Pensem que és molt fàcil preveure aquestes necessitats i, en canvi, molt difícil solucionar-les després, un cop acabat el projecte. És lògic que 25 anys enrere no existís aquesta sensibilitat, fins i tot estem disposats a acceptar –és una mostra més de l'enorme paciència demostrada pel MAJ català– que en aquests 25 anys hi havia altres necessitats, però no estem disposats a acceptar que els urbanistes i els respectius responsables polítics ens facin esperar 25 anys més.
70. Cal replantejar-se definitivament la qüestió dels albergs de joventut. Fa 20 anys ja es qüestionava que en un país amb una oferta turística tan impressionant com la nostra, les institucions públiques es responsabilitzessin d'una qüestió que tenia més connotacions de prestigi institucional que no pas de resoldre problemes dels i les joves catalans. Ara és evident que la xarxa d'albergs està en crisi i que s'han destinat un munt de recursos, milers de milions, que haguessin estat més ben aprofitats si s'hagués fomentat una xarxa de locals per a joves. Demanem **integració de tots els albergs en una xarxa única, unificació de tarifes i carnets i aclariment de descomptes per a joves**. Prioritat clara dels joves en l'accés i la cogestió.

G. FISCALITAT I LEGISLACIÓ

---

71. Plantegem la **supressió de l'IAE per a les entitats del MAJ**, i com a mesura transitòria, proposem l'atorgament automàtic d'una subvenció pel mateix import.
72. Plantegem la **supressió de l'IBI per a les entitats del MAJ**, i com a mesura transitòria, proposem l'atorgament automàtic d'una subvenció pel mateix import.
73. Calen canvis normatius que facin que **les institucions discriminin positivament les entitats del MAJ** en la contractació de serveis i béns i en l'avaluació de projectes en els concursos públics. Massa sovint es primen les empreses amb afany de lucre que no tenen en compte els objectius cívics i d'escola democràtica que han de presidir determinats serveis per als joves (casals, colònies, etc.).
74. S'ha d'avançar en la qüestió de la **fiscalitat**. Cal que la legislació espanyola no sigui tan restrictiva per a les donacions. Calen canvis en aquesta direcció que poden significar que les entitats siguin més independents. Proposem que les primeres 25.000 pessetes tinguin el 100% de desgravació en l'IRPF tant per a les associacions com per a les fundacions. Ara les desgravacions per donacions són d'un 10% per a les associacions i d'un 20% per a les fundacions.
75. Cal estudiar l'impacte de l'IVA en les activitats del MAJ.
76. Cal estudiar l'impacte de l'impost de societats en el MAJ.
77. Cal proposar a la Coordinadora Catalana de Fundacions que tingui present la realitat del MAJ i les recomanacions del CNJC sobre la nova llei d'incentius fiscals.
78. Cal **un acord del Parlament de Catalunya per establir un model de consell local de joves** fonamentat en aquests quatre criteris: independents, democràtics, representatius i associatius¹⁰.
79. Cal **derogar la llei del voluntariat**. Ja en el seu moment les entitats juvenils van avisar que aquesta no era una bona llei, advertiment ignorat pels polítics, que no en van fer cas i la van aprovar. Passat el temps suficient, creiem que, davant del fracàs de la seva aplicació, cal derogar-la.
80. **Mesures laborals**. Proposem que l'Administració bonifiqui el 100% de la quota patronal a les associacions juvenils (amb una restricció, només per als contractes d'estructura – fins a 10 treballadors/es– però per a qualsevol tipus de contractació).
81. Estudiar la creació d'un **conveni col·lectiu del tercer sector** on s'inclouin les entitats juvenils.
82. S'ha d'assegurar el **dret a la plena ciutadania dels joves i de les joves immigrants** i també de la gent jove que són fills i filles d'immigrants. Això vol dir recursos educatius específics a les escoles, recursos per a fer una tasca efectiva d'educació de carrer, en definitiva, assegurar els canals d'integració social per a aquesta gent jove, que han de convertir-se en un exemple de mestissatge i riquesa cultural (4). El MAJ té molts projectes engegats per afavorir la integració d'infants i joves, però si les institucions no resolen el problema general –acompliment de la Declaració Universal dels Drets Humans– difícilment reeixirà. Demanem la participació dels i de les immigrants que resideixin de forma estable a Catalunya en la decisió i la composició del poder polític, és a dir, el dret a vot i el dret a ser escollit i escollida com a representant polític (4).

---

¹⁰ Vegeu: "Què són i com es creen els consells locals". CNJC. Barcelona, 2000

83. Pel que fa al moviment *okupa* –que entenem com una expressió més del MAJ–, plantegem la necessitat de **despenalitzar l’ocupació pacífica**. Cal una reforma de l’article 245.2 del Codi penal. Cal que les institucions dialoguin amb els joves i les joves *okupes* i siguin capaços de posar a la seva disposició locals en condicions per realitzar les seves activitats.
84. Cal crear un **nou concepte de local públic municipal** gestionat directament pels joves i les joves. Aquest esquema es pot estendre a altres realitats dels moviments associatius (vegeu l’apartat sobre espais i equipaments).
85. Cal estudiar la possibilitat d’establir un **impost per a aquells habitatges que es mantinguin desocupats durant un temps determinat**.
86. Cal estudiar la possibilitat d’establir una tipologia d’arrendament (***masoveria urbana***) pel qual l’arrendatari/ària arrenda l’habitatge a l’arrendador/a a canvi que aquest/a es comprometi a mantenir o millorar les condicions de l’immoble. En aquest tipus de contracte, l’habitatge a arrendar ha de ser un habitatge desocupat per un determinat temps o bé que necessiti una rehabilitació.
87. **MAJ i judicis a menors de 18 anys**. Caldria encarregar un estudi específic sobre el paper que podrien tenir els consells de joventut en l’assessorament als jutges en els processos judicials per a la protecció dels drets dels joves i les joves i els infants jutjats i tenir present el finançament adequat. Existeixen exemples en la legislació comparada. Aquesta idea podria servir alhora per tal que els consells fossin capaços de fer propostes per millorar la legislació sobre la protecció de la infància i l’adolescència.

H. RELACIÓ DEL MAJ AMB EL MÓN EMPRESARIAL I ALTRES ORGANITZACIONS

---

88. Cal promoure l'**ajut privat a l'associacionisme juvenil** per tal de finançar activitats.
89. El CNJC s'ofereix per coordinar iniciatives i fer **formació per als dirigents del món empresarial i dels bancs i les caixes perquè coneguin l'associacionisme**.
90. Calen criteris més professionals per part de les entitats financeres que apliquen penalitzacions en els crèdits a les entitats juvenils, derivades del seu desconeixement i no del risc que suposen.
91. **Canvi de criteri de les obres socials de les caixes**. Cal que els recursos es destinin a promoure l'associacionisme o que hi hagi una línia que es dediqui a joventut tal i com fins ara s'ha fet amb la gent gran. Segurament, aquest interès per la gent gran es deu a la lluita de les entitats financeres pel control dels fons de les pensions i no als objectius socials.
92. **Banca ètica**: cal incentivar amb crèdits tots la iniciativa social del MAJ. Aquest aspecte és especialment important pel que fa a la patrimonialització del MAJ.
93. És important una sensibilització i una **implicació més grans del MAJ amb el comerç just i amb el tractament que fan les empreses dels drets socials i laborals** així com dels criteris de sostenibilitat. Cal que les entitats tinguin en compte aquests criteris no només en la seva tasca de sensibilització sinó també en la contractació de serveis i proveïdors.
94. Incorporar els objectius dels **fons d'inversió solidaris** (menor retribució, però el banc/la caixa es compromet a destinar-los a temes solidaris) a les iniciatives del MAJ.
95. **Les administracions han de deixar de monopolitzar l'esponsorització privada** ja que suposa fer la competència deslleial a les entitats juvenils perquè els impedeix l'accés a l'esponsorització privada i, per tant, neguen la darrera possibilitat de finançament de les activitats juvenils.
96. **Les empreses desconeixen el MAJ**. A d'altres països, les empreses dediquen part dels recursos perquè els empleats facin tasca social: hores laborals, ús d'infraestructures, ajuts, diners, locals, etc.
97. És important que **des del món empresarial es reconegui el valor formatiu que té la participació associativa** i, en aquest sentit, afavorir tant que les empreses la facilitin als seus treballadors i a les seves treballadores com que la valorin entre els criteris de contractació.
98. Cal un esforç per aconseguir que les multinacionals apliquin a Catalunya els mateixos criteris, pel que fa al foment de la participació, que en el país d'origen.
99. Cal fer un esforç per tal de **treballar conjuntament amb les cooperatives de treball associat**, atès que es comparteixen els mateixos objectius: equitat, democràcia, utilitat social i intercooperació.

I. RELACIÓ DE L'ESCOLA AMB EL MAJ

---

100. **La participació i la infància.** Tot i que no és l'objectiu d'aquest treball, pensem que seria bo reflexionar paral·lelament sobre propostes que ajudin a fer pedagogia del fet participatiu entre els infants. Les entitats de lleure infantil hi tenen un gran paper. Les escoles han de recuperar el sentit d'espai comunitari, educatiu i de convivència. A més, l'espai de les escoles està molt desaprofitat. Fa 25 anys, en la comunitat educativa ja existien veus que reclamaven l'**ús de les escoles per part del barri i el moviment cívic en horaris no lectius**. Avui encara és un repte no assolit. La cooperació juvenil ho ha reivindicat incansablement durant tot aquest temps. Seria inacabable la llista de documents que ho proven¹¹.
101. Cal destinar una línia pressupostària per tal que sigui possible **la utilització dels espais escolars en hores no lectives**. Han fracassat totes les bones voluntats per manca de recursos. És un problema de finançament.
102. Calen **reformes arquitectòniques** i recursos humans per tal d'obrir les escoles a la societat.
103. Cal reclamar a les institucions públiques –Generalitat i ajuntaments–, consells escolars i AMPAS que promoguin activament l'ús dels espais escolars per part del MAJ.
104. Cal fer atenció, en el camp escolar, a l'**educació per a la participació democràtica** (7). Pro-
posem introduir crèdits variables, dins l'ensenyament reglat, sobre participació democràtica, dissenyats i impartits, en part, per associacions, com a forma d'educar en la democràcia i acostar el moviment associatiu juvenil als infants i joves. Proposem també introduir en els programes de les matèries comunes una part sobre participació democràtica. Això implicaria també la formació del professorat en relació amb aquestes qüestions.
105. Calen campanyes massives i de qualitat per **fomentar la participació en les eleccions dels consells escolars**.
106. Proposem que el Departament d'Ensenyament assumeixi, amb l'objectiu d'assolir una **acció educativa integral**, com a àmbit de referència educativa: la formal –des de l'escola–, la no formal –des de les associacions d'educació en el lleure– i la informal –família, amics, mitjans de comunicació...
107. Cal reforçar la **intercooperació entre educació formal i no formal**. Aquesta intercooperació ha de permetre, entre altres coses, donar un suport específic a les entitats educatives, aprofitar els coneixements, els recursos i l'experiència pel que fa als infants i a la gent jove i enfortir les relacions existents entre els diferents àmbits educatius per implementar polítiques que atenguin totes les necessitats de la gent jove en matèria educativa (7).

---

¹¹ Vegeu documents del II Congrés de la Joventut de Catalunya. CNJC, 1988. *A Vint anys*. CNJC (1979-1999). Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1999

J. PARTICIPACIÓ ESTUDIANTIL

---

108. Cal **potenciar al màxim l'associacionisme estudiantil a l'ensenyament secundari**. Però aquesta potenciació no tindrà èxit si no es fa realment efectiva la participació estudiantil als òrgans de govern dels centres i si no es creu en una veritable coresponsabilització de l'alumnat en la direcció dels centres (7). Caldria fer una avaluació dels objectius que tenien els consells escolars quan es van crear i el pobre nivell de participació aconseguit.
109. Cal redactar una carta dels drets i deures dels i de les estudiants que garanteixi el **dret de reunió, vaga i mobilització**. Així mateix caldrà exigir a totes les escoles (públiques, concertades i privades) el compliment d'aquesta Carta.
110. Calen **ajudes per a les associacions d'estudiants**: professionals, activitats, etc. S'hauria d'aconseguir establir un seguit de mínims estàndard (infraestructura, recursos materials) en cada IES que funcionés amb un cert automatisme.
111. S'han de fer campanyes massives i de qualitat promogudes per les AMPAS i les associacions d'estudiants per **promoure la participació estudiantil**, amb el suport de les administracions.
112. Cal **dur a terme una Reforma de la gestió universitària** per fer atractiva i accessible la participació en els òrgans de govern universitari. L'actual sistema és obsolet, complicat, burocràtic i esdevé una barrera a la participació estudiantil¹².
113. Una condició prèvia per fomentar la participació dels estudiants i les estudiants en la universitat és que coneguin els seus objectius i la seva organització. Per tant, la institució hauria de **donar a conèixer el funcionament de la universitat**. Òbviament, si els estudiants no coneixen les possibilitats participatives de l'àmbit en el qual es troben, difícilment hi participaran. Per tant, considerem que una de les maneres que percebem que la universitat és un àmbit de participació específic és que la mateixa institució assumeixi la tasca pedagògica de mostrar la universitat com un espai de participació col·lectiva (3).
114. De la mateixa manera, també és necessari que la institució tingui un ampli coneixement de quines associacions hi ha i les seves activitats i els seus objectius per poder realitzar un bon foment de l'associacionisme universitari. En aquest sentit, la institució hauria d'**actualitzar el cens de les associacions actives de manera anual** (3).
115. Considerem que s'han de **potenciar més les iniciatives que sorgeixen dels propis estudiants i limitar les iniciatives institucionals** que envaeixen els espais participatius. En aquest sentit, en el cas que la universitat vulgui potenciar determinades activitats *organitzant serveis*, seria convenient que no ho fes sota la forma d'associació perquè fa un ús indegut d'aquesta fórmula legal. D'altra banda, l'existència de serveis extracadèmics amb *forma d'associació* pot desmobilitzar iniciatives associatives que sorgeixen dels propis estudiants (3).
116. Creiem que seria de gran utilitat la creació d'un **consell per definir la concessió de subvencions**, en el qual la institució universitària cedís part del protagonisme a les associacions perquè decidissin totes elles de manera conjunta com repartir el pressupost.

---

¹² Vegeu una explicació dels problemes i situacions més detallada a: Joves i participació a Catalunya. Fundació Ferrer i Guàrdia. Generalitat de Catalunya, Barcelona, 1999 (pàgines 97 a 108)

- Aquest consell hauria d'estar format per totes les associacions en actiu i la institució universitària hauria de tenir el paper de moderador (3).
- I 17. En el cas que la institució doti de tècnics les associacions, qui ha de valorar la seva feina és l'associació i no la institució universitària. Hauria de ser l'associació qui delimités les tasques i competències del/la tècnic/a i qui pogués decidir sobre la seva permanència a l'entitat.
- I 18. Per fomentar la participació electoral proposem que la institució estableixi i proporcioni un **marc de difusió per a la campanya electoral** informant del funcionament universitari i el paper dels i les estudiants en el seu govern. També hauria de realitzar una tasca pedagògica sobre la necessitat de la participació electoral. Aquesta *campanya* hauria de ser un marc en el qual tots els candidats i totes les candidates poguessin i haguessin d'exposar clarament les diferents alternatives que presenten per al govern de la universitat (3).
- I 19. Un altre aspecte que la institució universitària hauria de replantejar conjuntament amb els i les estudiants és el paper dels seus **representants**. Seria convenient que els estudiants poguessin incidir en la presa de decisions en aquells àmbits que els afecten. I prendre mesures perquè fer de representants no sigui incompatible amb la pràctica acadèmica com a estudiants, per exemple, compatibilitzant els horaris lectius dels representants amb les seves obligacions pel fet de ser-ho (3).
- I 20. Si la institució universitària té la intenció de fomentar una cultura participativa, no només cal fomentar l'associacionisme o la participació electoral, sinó **educar en la participació**, cosa que comença amb el fet que les aules siguin un espai on hi hagi marge per al debat i la discussió entre personal docent i alumnat en igualtat de condicions, ja que el millor marc per a la participació democràtica és un marc d'igualtat i no de desigualtat (3).
- I 21. De cara a la **difusió de les entitats** i de les seves activitats concretes, cal buscar vies alternatives a la penjada de cartells perquè aquest mitjà està saturat. Una iniciativa en aquest sentit seria reduir al màxim la publicitat d'empreses privades per tal que els espais o cartelleres siguin utilitzades per les entitats juvenils (3).
- I 22. Cal **millorar el finançament de les publicacions de les associacions** (7). Són bons mecanismes de comunicació de les entitats amb les persones associades i el públic objectiu al qual es dirigeixen.
- I 23. **Cogestió de les residències universitàries públiques** amb les associacions d'estudiants. S'ha de revisar el concepte de residència d'estudiants. Les residències han de ser un focus dinamitzador de la vida universitària i generar activitats per als estudiants (7).
- I 24. **Cogestió dels serveis universitaris** amb les associacions estudiantils universitàries: biblioteques, aules d'informàtica, aules d'estudi, gimnasos i instal·lacions esportives, aules per a reunions, bars, restaurants, etc.
- I 25. S'han d'afegir a l'oferta de crèdits lliures **assignatures sobre participació i gestió d'associacions** (7) i les formes de participació universitàries.
- I 26. Cal **treballar per facilitar espais en les webs de les universitats** i suport tècnic per a les entitats estudiantils.

K. RELACIÓ DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ AMB EL MAJ

---

127. Cal donar a conèixer la realitat del moviment associatiu juvenil. Fer una tasca tant informativa com formativa del fet participatiu. Cal **trencar imatges preconcebudes i incidir en una visió positiva de la gent jove** en els mitjans de comunicació.
128. Reclamem que les institucions públiques **deixin d'instrumentar mediàticament l'altruisme cívic** centrat només en l'existència del voluntariat institucional i les ONGD.
129. El CNJC reclama que la publicitat institucional que només es contracta als grans mitjans de comunicació **tingui en compte els mitjans informatius de les entitats juvenils**. El conjunt de revistes i butlletins de les entitats juvenils tenen més difusió que la major part de diaris.
130. El CNJC es proposa per **coordinar iniciatives, formar i informar els mitjans de comunicació sobre allò que afecti el MAJ**.
131. Cal una gran campanya per donar a conèixer les entitats i el CNJC. La verbalització del missatge es podria plantejar sobre la idea: "Som més de cent mil". Cal fer **campanyes als grans mitjans de comunicació sobre les possibilitats de la participació democràtica**. Avui, aquestes campanyes només les fan entitats paraestatal i les institucions a favor del voluntariat mediàtic (*Marató*, etc.).
132. Cal que les entitats coneguin i aprenguin el **llenguatge mediàtic** i el CNJC pot ser l'espai on poder formar-se en aquest àmbit.
133. Els mitjans de comunicació públics TV3, Catalunya Ràdio, TVE, COM Ràdio, ràdios municipals, etc., han de **dedicar espais, en hores de màxima audiència, per a la informació i les activitats que realitza el MAJ**. Aquesta característica hauria de ser una de les diferències clares amb els mitjans de comunicació privats.
134. L'accés a les noves tecnologies és una prioritat per al MAJ ja que són un instrument bàsic per al funcionament quotidià de les entitats. És per aquest motiu que volem la gratuïtat d'**accés a Internet** (banda ampla) per a les associacions juvenils. Pensem que seria relativament senzill que quan les institucions públiques negociïn el seu accés, incloguin les entitats del MAJ presents en el seu àmbit territorial. S'hauria d'establir també la gratuïtat d'allotjament de les webs associatives i garantir els recursos per al seu manteniment periòdic així com per a formació en matèria de noves tecnologies.

L. MILLORA DE LA GESTIÓ DE LES ENTITATS I DE LA FORMACIÓ

---

135. Cal assumir la necessitat d'una **millora en els processos de direcció i gestió interns de les entitats**. Millorar la comunicació interna, la circulació de la informació, la presa de decisions...
136. Cal generar un **debat sobre la contractació de professionals pel MAJ**. Sabem que, per la pluralitat del propi MAJ, conviuen experiències i punts de partida ideològics diversos, però es pot reprendre la discussió encetada als anys vuitanta a partir de la gran experiència acumulada.
137. El MAJ es planteja guanyar la **batalla del llenguatge de la participació**. Volem recuperar el valor cívic de la paraula soci/a, militant, associat/ada, etc., vinculat al civisme, a la democràcia i a l'exercici de la llibertat enfront del concepte d'usuari/ària o voluntari/ària, vinculats a un determinada visió no participativa propiciada per l'Estat.
138. Cal apostar per les noves tecnologies. És **necessari un pla d'adequació a les noves tecnologies** de tots els espais i equipaments joves amb un pressupost adient (4). Especialment a les zones rurals.
139. El CNJC hauria de gestionar una **web amb tots els enllaços** sobre entitats i organismes que ofereixin ajudes a la participació juvenil, incloent-hi els diferents àmbits i temes.
140. La Generalitat hauria d'**homologar només les escoles de formació en el lleure dels moviments educatius**.
141. **La formació per al treball voluntari vinculat a les entitats juvenils ha de ser gratuïta** o amb aportacions simbòliques per part de la gent jove. És una mesura també neutra i una bona prova de reconeixement institucional. El ciutadà o ciutadana treballa altruïstament per a la societat i la societat es fa càrrec de les despeses derivades de la seva formació.
142. Incorporar continguts d'**educació per a la integració, de drets humans universals i de cultura de la pau** en la formació bàsica dels monitors/es i directors/es de lleure infantil i juvenil, al mateix temps que cal promoure espais de reflexió i d'intercanvi d'experiències entre els educadors (7).
143. Els educadors i les educadores han de ser un reflex de la interculturalitat del país en què vivim, essent un model vital positiu tant per als infants com per a les famílies. Cal **fomentar la participació d'educadors i educadores d'origens culturals infrarepresentats**, en cursos de formació de monitors, facilitant beques i incorporant-hi continguts sobre la inclusió social. Els cursos no han de ser exclusivament per a població d'origen immigrat.
144. Cal destinar recursos en qüestions de **formació gerencial**. L'associacionisme de qualitat genera associacionisme. Per a nosaltres una persona voluntària és un professional que no cobra i un professional associatiu és un voluntari que cobra.
145. Cal dissenyar i acceptar **models de gestió associativa** que incorporin criteris de sostenibilitat, d'ètica econòmica, de bones pràctiques laborals, d'autocrítica, en definitiva, d'equilibri social.

M. REFORMA DELS PARTITS POLÍTICS I DE LES LLEIS ELECTORALS

---

146. Cal demanar el **compromís dels partits polítics pel que fa a les seves formes d'organització interna** per facilitar una democràcia participativa més gran que permeti als i les joves fer-hi un paper real. Tot i coneixent la diversitat de situacions segons el partit, cal canviar la manera tradicional d'entendre la militància ja que allunya la gent jove del compromís polític.
147. Pel que fa a la participació política formal, cal **incentivar la participació activa dels i les joves en els partits polítics** (7).
148. Cal fer un seguiment de les **prioritats polítiques dels partits per tal que s'apropin a la sensibilitat juvenil** i als seus problemes de forma que els joves i les joves percebin que els polítics també els estan representant.
149. Cal un debat sobre la importància de les **organitzacions polítiques juvenils**. Caldria que els partits els donessin més autonomia. Els partits polítics les haurien d'entendre com un estímul per a la innovació i el relleu generacional.
150. Cal **augmentar els ajuts a les organitzacions polítiques juvenils**. Una de les dificultats més grans que tenen les organitzacions polítiques juvenils és la seva dependència dels partits respectius. Per tant, és necessari dotar-les de recursos que els permetin ser més independents i els ajudin a construir un discurs propi que sigui innovador en el terreny de les prioritats i dels enfocaments polítics.
151. **Dret al vot als 16 anys a les eleccions municipals**. Aquest és un debat que quedà aparcat durant la transició democràtica. Cal replantejar-nos la qüestió altra vegada. Pensem que als darrers temps als joves se'ls han tancat moltes vies d'emancipació, i malgrat que aquesta no és una proposta que resolgui el problema de fons, simbolitzaria una voluntat política de fer possible la intervenció i la participació dels i les joves en els afers col·lectius, en aquell àmbit que els és més proper. Existeix el precedent del dret de vot dels ciutadans i ciutadanes de la UE en les eleccions municipals i la reclamació d'estendre aquest dret als immigrants i immigrades extracomunitaris. Pensem que podria tenir un efecte positiu reforçar la idea que els programes dels partits polítics recullin la sensibilitat juvenil.
152. Volem posar en evidència la **infrarepresentació de la gent jove a les institucions** representatives. No proposem l'adopció del criteri de les quotes a les llistes electorals d'acord amb el pes demogràfic dels joves en la piràmide d'edats catalana, però sí que incidim en la necessitat d'incrementar quantitativament el seu pes. Més que una proposta de canvi normatiu, és una proposta a la consciència dels nostres dirigents polítics.
153. Cal **introduir en el debat polític les preocupacions i la sensibilitat del jovent**. Si analitzem els grans problemes que han afectat els joves i les joves –i que en alguns casos els continuen afectant– veurem una gran diversitat quant a la rellevància donada per part de cada partit polític en les seves agendes de prioritats, i quan s'han pres mesures els seus efectes han estat gairebé nuls.

N. ESTUDIS

---

154. Cal dedicar més recursos a conèixer el **tercer sector** i, especialment, el MAJ a Catalunya.
155. Cal estudiar l'**associacionisme juvenil** a Catalunya. Calen monografies sectorials per tal de tenir un coneixement més acurat de la realitat: estudiantil, del lleure infantil, del lleure juvenil, de les organitzacions polítiques juvenils, etc.
156. Calen **estudis monogràfics sobre l'associacionisme català**, per franges d'edat, per tal de poder valorar el grau d'associacionisme dels joves i de les joves en relació amb els adults.
157. Cal un millor coneixement dels **mitjans econòmics del MAJ**: fonts de finançament –públiques i privades–, despeses de funcionament, despeses per activitats, serveis, etc.
158. Cal estudiar el **PIB ocult del MAJ**, és a dir tot allò que aporta el treball voluntari del MAJ a la societat¹³.
159. Cal estudiar el volum de despesa que el MAJ dedica, per diferents conceptes, a l'Estat (**IVA, Seguretat Social**, etc.).
160. Cal **estudiar els pressupostos del conjunt d'administracions catalanes destinats a les associacions juvenils**.
161. Cal fer un estudi sobre l'estat actual dels **locals per a joves** (municipals, associatius, dimensions, serveis, distribució sobre el territori, etc.) i sobre les necessitats prospectives de locals.

---

¹³ Vegeu una explicació més detallada i un exemple a: Joves i participació a Catalunya. Fundació Ferrer i Guàrdia. Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1999 (pàgines 91 i 92)

O. COOPERACIÓ JUVENIL INTERNACIONAL

---

162. Un dels sectors associatius que estan amb millor disposició en el procés de mundialització és sense dubte el MAJ català. La major part de les entitats pertanyen a potents **xarxes internacionals**.

El pes polític d'una entitat en una federació de caire internacional es deriva, molt sovint, de la quota que paga a l'organització, per aquesta raó proposem que les entitats que ho desitgin rebin l'equivalent a la quota que han de pagar de forma automàtica. Aquesta és una de les diferències més clares entre el nostre cas i alguns països europeus. Els governs saben que, sent presents en les organitzacions internacionals no governamentals, el pes del país arriba on ells no arribaran mai. Per les especials circumstàncies de ser nació sense estat pensem que aquest tipus de suport és molt més necessari.

163. Cal dotar econòmicament les associacions per tal que desenvolupin **més activitats internacionals**.

164. Cal el compromís del Govern perquè financi les **activitats juvenils internacionals que es realitzin a Catalunya**. És una bona forma de donar a conèixer Catalunya en àmbits de creació d'opinió i de formació de futurs líders europeus que està molt desaprofitada. Tot i que estem en un país amb molta simpatia per la realització d'aquest tipus d'activitats, les dificultats econòmiques fan que els responsables catalans siguin molt poc valents a l'hora de proposar la realització d'esdeveniments internacio-

nals joves al nostre país. Alhora, creiem que és una bona forma de projectar internacionalment Catalunya.

165. Cal un compromís per finançar fins a 25 milions/any aquelles organitzacions i federacions juvenils de caire internacional que vulguin tenir la **seu a Catalunya**. Podria ser un objectiu compartit entre el govern nacional i el municipal.

166. Cal un compromís per tirar endavant un dels somnis de la cooperació juvenil catalana des de fa més de 15 anys: la construcció d'un **centre de trobades internacionals a Barcelona o rodalies**. La inexistència d'un centre d'aquestes característiques incrementa les dificultats de ser amfitrions d'aquest tipus de trobades, ja que els costos d'allotjament en hotels i els costos de la traducció simultània compliquen i encareixen molt la realització d'aquest tipus d'activitats. Aquest centre hauria de servir per facilitar i fomentar l'accés a la informació en matèria de relacions internacionals, així com per estimular el treball conjunt entre el MAJ i les institucions de treball internacional.

167. Caldria establir un programa específic de suport a activitats de cooperació realitzades per les entitats amb els seus partners en països del tercer món. Pensem que el valor de la solidaritat adquireix, així, la idea de la **cooperació entre iguals i entre joves**, valors afegits que cal potenciar.

P. MOVIMENT ASSOCIATIU JUVENIL, ECOLOGIA I MOBILITAT

---

168. Energies alternatives i entitats juvenils. Pro-
posem establir **un pla nacional per a la im-
plantació de sistemes d'energies alterna-
tives** a les seus de les entitats juvenils i pro-
grames d'estalvi energètic.
169. Es podria estudiar un sistema de **cogestió
d'espais naturals periurbans** (propers als
nuclis urbans) en el qual les entitats juvenils
es fessin càrrec de la gestió quotidiana
d'aquests espais.
170. El CNJC promourà una campanya de suport
a les entitats per incrementar l'**estalvi ener-
gètic, l'ús d'energies alternatives i la cul-
tura ecològica**.
171. **Transports públics i moviment associa-
tiu juvenil**. Caldria estudiar un acord amb
el sistema de transports públics per tal que
totes aquelles entitats que realitzen activi-
tats fora dels seus locals poguessin viatjar
gratuïtament o amb cost simbòlic.
172. **El camí escolar**. Els consells, les entitats i,
molt especialment, les entitats estudiantils
haurien de tenir un paper en el disseny de
futures instal·lacions educatives i en el dis-
seny dels plans d'urbanisme que faciliten
l'accés no motoritzat dels joves a l'escola.
Facilitaria anar caminant al col·legi, reduiria
el perill d'accidents, promouria l'ús de la bi-
cicleta, etc. Els joves guanyarien en autono-
mia personal i en responsabilitat.
173. **Els infants, els i les joves i la ciutat**. Els
ajuntaments podrien estendre el criteri an-
terior al conjunt de la planificació urbanísti-
ca. D'aquesta forma, a banda de la consulta
als poders econòmics, comercials, etc., po-
dria escoltar la veu dels consells de joves que
representen la sensibilitat del 25% dels ciu-
tadans de la seva ciutat.
174. **La gestió dels residus**. Les entitats juvenils
haurien de fer pedagogia de la importància
que té per a la nostra societat la gestió adequa-
da dels residus; a més, en el seu dia a dia, hau-
rien de tenir en compte les tres erres: reduir,
reutilitzar, reciclar. Els locals de les entitats
haurien de ser, amb l'ajuda de les adminis-
tracions locals, punts on es desenvolupés la
separació de residus: vidre, paper, plàstic i
residus orgànics, però també fins i tot piles.
175. **Les agendes 21**. Les associacions juvenils
han d'esdevenir interlocutors actius durant
el procés d'elaboració de les agendes 21 lo-
cals. També haurien de preocupar-se per la
seva posterior portada a terme. Així mateix,
el CNJC hauria de treballar activament per
aconseguir una agenda 21 catalana.

Q. EL MOVIMENT ASSOCIATIU JUVENIL: EINA D'INCORPORACIÓ SOCIAL

---

176. El MAJ s'ha demostrat com una bona eina d'incorporació social. Un dels elements clau en l'estratègia d'**incorporació social de les persones o col·lectius en risc d'exclusió** és el reconeixement de la seva ciutadania així com la potenciació del l'exercici actiu d'aquesta ciutadania per part d'aquelles persones o col·lectius. En aquest sentit, cal integrar el MAJ en aquesta estratègia. Cal un pla de suport a aquelles entitats que es plantegin l'acolliment d'infants i joves amb necessitats d'integració en les seves associacions per tal de fer-ho en condicions dignes.
177. Cal **donar resposta a les necessitats específiques de les famílies immigrades** mitjançant l'acompanyament de les pròpies entitats per incentivar i promoure la participació d'aquestes famílies i els seus fills en activitats de lleure. En aquest sentit, a més, cal garantir una proposta educativa que incorpori elements de les seves cultures (7).
178. Cal promoure la relació i l'**intercanvi entre el conjunt de les entitats del MAJ i les associacions d'immigrants**, per tal de facilitar el coneixement mutu i una major participació dels nois i les noies d'origen immigrant (7).
179. Cal tenir present que moltes famílies tenen reticències a deixar participar els seus fills i les seves filles en activitats lluny de la llar familiar. Caldria, doncs, tenir en compte la possibilitat d'**oferir casals d'estiu** que podrien anar forjant la confiança entre els pares. D'altra banda, caldria assegurar des dels agrupaments i els centres d'esplai, el compromís de fer seguiment als infants i joves que participin a l'estiu per tal de fomentar l'associacionisme (7). Cal reconèixer el paper de les entitats educatives com a agents socialitzadors a través de l'educació dels infants.

R. PODER PER AL CNJC

---

180. **Gestió per part del CNJC de serveis de la Secretaria General de Joventut.** Existeix el precedent que en el consell rector de l'Institut Català de Serveis a la Joventut existien tres places que escollia el CNJC. Creiem que la filosofia d'aquest criteri cal reinterpretar-la en vista de la nova situació de les polítiques de joventut de la Generalitat, un cop creada la Secretaria General de Joventut.
181. **Dotar el CNJC d'un local propi de 1.000 metres quadrats i sense barreres arquitectòniques,** per acomplir les funcions que les entitats i la societat li requereixen i facilitar-ne l'accés als joves i les joves amb discapacitat. L'actual local va ser una bona solució de la Generalitat reinstaurada, però ja en el seu moment s'entenia com una solució provisional. Tot i que el CNJC va ser pioner a l'Estat, avui compta amb uns locals i recursos que ens situen molt per darrere dels nivells raonables.
182. Cal que **els serveis d'informació a joves siguin gestionats pels propis joves.** Proponem que siguin els consells de joves els que gestionin els serveis d'informació juvenil. Cal entendre la informació com a participació. El model s'hauria de vincular també a les entitats per tal que hi participin. Les entitats locals podrien ser els punts d'informació de base d'un vast i complex sistema informacional interactiu que acosti la persona jove a l'accés a la informació de la mà del MAJ.
183. Cal potenciar els **consells de joventut locals** perquè es pugui organitzar un teixit associatiu capaç d'assumir experiències de co-gestió i autogestió (4).
184. Garantir la **presència del CNJC en tots aquells àmbits de decisió dels diferents departaments del govern i d'altres organismes públics que afecten els i les joves.**

S. FEMINITZAR EL MAJ

---

185. **Horaris de participació.** S'han de fer compatibles els horaris de la participació amb la disponibilitat de les persones associades.
186. **Associacionisme juvenil feminista.** Per lluitar contra la discriminació de les dones en

tots els àmbits de la vida, cal que el conjunt del MAJ –i especialment els consells de joves– i l'Administració pública donin suport específicament a les organitzacions de dones joves, per tal d'afavorir els àmbits de debat, reflexió i propostes en aquesta qüestió.

T. DOCUMENTS CONSULTATS

---

1. *Línies de política juvenil*. CNJC. Barcelona, 1999
2. “Segona carta de la joventut catalana”, dins *II Congrés de la Joventut de Catalunya*. CNJC, 1988
3. *L'associacionisme i la participació estudiantil a les universitats de Catalunya*. CNJC, Barcelona, 2001
4. “Projecte jove 2mil. Un projecte per a la plena ciutadania de la gent jove”. 2n esborrany. Consell de la Joventut de Barcelona. Barcelona, 4 de desembre de 2000
5. Declaració sobre la participació juvenil. Triangle Jove, CNJC. Palma de Mallorca, novembre 1999
6. *Propostes per una política de joventut a Barcelona*, CJB. Barcelona, 1988
7. Document de modificació de les propostes d'actuació recollides en l'esborrany: “Cap a un Pla Nacional de Joventut”. Barcelona, 22 de maig de 2000. A banda d'aquestes aportacions sobre l'articulació dels eixos del PNJ, aquest document recull el resultat de la discussió i del treball que es va plasmar en el document *Línies de política juvenil* i partint del qual es van fer les propostes d'actuació presentades en el document *Cap a un Pla Nacional de Joventut*
8. Resolució sobre el document *Cap a un Pla Nacional de Joventut*. Aprovada per l'Assemblea General del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Manresa, 26 de març de 2000
9. Resolució del CNJC sobre l'elaboració del *Pla Nacional de Joventut*. Aprovada per unanimitat per l'Assemblea General del CNJC. Barcelona, 18 de desembre de 1999
10. *Vint anys. CNJC (1979-1999)*. CNJC. Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1999
11. *Joves i participació a Catalunya*. Fundació Ferrer i Guàrdia. Generalitat de Catalunya, Barcelona, 1999
12. Jordi Planas: *Formació per a la iniciativa. Els dirigents d'iniciatives d'autoocupació juvenil i la seva formació*. Fundació Ferrer i Guàrdia. Barcelona, 1988
13. *Organizaciones juveniles y empleo*. Fundació Ferrer i Guàrdia. Barcelona, 1999
14. *Nuevas oportunidades de ocupación en el tercer sector. Una aproximación, económica, laboral y organizativa del tercer sector en España*. Fundació Ferrer i Guàrdia. Barcelona, 2000
15. Martínez, R. i Berney, J. (1991). *Enquesta a la Joventut de Catalunya 1990*. Barcelona. Gabinet d'estudis socials, Direcció General de Joventut, Departament de la Presidència, Generalitat de Catalunya

Amb la col·laboració de: